

Seurakunta on nälkäisten yhteisö

Virikemateriaali Yhteisvastuumessuun 2018

toim. Kati Jansa, Terhi Paananen ja Teija Tuukkanen

Seurakunta on nälkäisten yhteisö

Terhi Paananen

Jeesus kehotti seuraajiaan jatkamaan kokoontumista yhteisen aterian merkeissä. ”Tehkää se minun muistokseni”, hän sanoi viitaten aikaan, jolloin ei enää itse olisi opetuslasten seurassa. Kysymys ei ollut mistä tahansa ateriasta vaan ateriasta Jeesuksen muistoksi.

Varhaisten kristittyjen ateriat

Yhteinen ateria ei ollut uusi asia Jeesuksen ajan maailmassa. Juutalaisten elämässä jokaviikkoinen sapattiateria oli tärkeä ja suurten juhlapyhien aikaan, kuten pääsiäisenä, nautittava ateria oli monivaiheinen ja sen ruuilla oli jokaisella oma erityinen merkityksensä. Kreikkalais-roomalaisessa maailmassa oli myös tapana kokoontua yhteiselle aterialle keskustelemaan ajankohtaisista yhteiskunnallisista kysymyksistä, tai vaikka oman ammattikunnan asioista. Tällaisia ateriakokoontumisia syntyi myös pohtimaan erilaisia aatteita. Siksi Paavalin lähetysmatkojen synnyttämät kristittyjen kokoontumiset eivät aluksi herättäneet ihmetystä ympäristössään; niitä pidettiin vain tavallisina aatteellisina nyyttikesteinä.

Varhaiset kristityt pitivät yhteistä ateriaa niin suurena itsestäänselvyytenä, että sitä ei juurikaan kuvata Uudessa testamentissa. Apostolien teot kuittaavat tämän aterian, josta myöhemmin tuli messu, kahdella sanalla: **leivän murtaminen**. Tähän leivän murtamiseen liittyi monta asiaa: kokoontuminen viikon ensimmäisenä päivänä, keskinäinen yhteys, rukous, kiitos, apostolien opetus ja puheita sekä keskustelua (Ap.t. 2:42; 20:7-12; 26:25). Yhteisissä kokoontumisissa myös ilmeisesti laulettiin yhdessä, kuten Paavali ja Silas tekivät jouduttuaan vankilaan Filipissä (Ap.t. 16:25).

Yhteiset ateriat eivät aina olleet ongelmattomia. Jo Jerusalemissa aivan seurakunnan alkuvaiheessa oli hämminkiä (Ap.t. 6:1) ja kirjeessä Korintin seurakunnalle Paavali puuttuu väärinkäytöksiin: ”Jakakaa ruoka tasaisesti, ottakaa köyhemmät huomioon, älkää syökö uhrilihaa, välttäkää loukkaamista toisianne, älkää etsikö omaa etuanne” hän kehottaa. Nälkänsä olisi hyvä syödä kotona, koska yhteinen leivän murtaminen on Herran ateria, Kristuksen ruumis. Yhteys Kristuksen ruumiiseen on myös yhteys kokoontuneeseen kristittyjen yhteisöön. Yhteinen ateria ravitsee siis muutenkin kuin fyysisesti. Jo Paavalin aikana yhteisen aterian hengellinen merkitys oli selvä ja Paavali piti sitä jopa tärkeämpänä kuin fyysistä ateriointia. (1. Kor. 10:16-17, 24-25; 11:20-33)

Raamatun kertomusten mukaan kristittyjen yhteinen ateria vahvisti uskovien yhteyttä ja lisäsi heidän rohkeuttaan.

Evankeliumeissa syödään usein

Jeesus eli sellaisessa kulttuurien polttopisteessä, jossa kokoonnuttiin syömään yhdessä. Yhdessä aterioimiseen liittyi sääntöjä ja syviä merkityksiä. Vihamiehiä ei kutsuttu aterialle vaan vain luotettuja ystäviä. Jos jonkun kanssa oli riitaa, yhteistä ateriaa välteltiin.

Kun varhaiset kristityt kokoontuivat yhteisen aterian merkeissä, he muistelivat Jeesusta ja apostolien opetuksia. Näissä kokoontumisissa kerrotut tarinat koottiin kirjalliseen muotoon, evankeliumeiksi. Koska

kokoontumiset olivat ateriapainotteisia, ei ole mikään ihme, että evankeliumeissa on useita kertomuksia aterioista tai syömisestä. Evankeliumeista me luemme, kuinka Jeesus menee fariseuksen kotiin aterialle, kutsuu itse itsensä aterialle Sakkeuksen kotiin, antaa Martan valmistaa aterian Marian istuessa hänen jalkojensa juuressa. Erään aterian aikana nainen pesee hänen jalkansa kyynelillään ja kuivaa hiuksillaan. Hän nauttii pääsiäisaterian opetuslasten kanssa sekä syö leipää ja kalaa ylösnousemisen jälkeen Gennesaretinjärven rannalla.” Tuo mies hyväksyy syntiset seuraansa ja syö heidän kanssaan.” (Luuk.15:2) Jeesus ruokkii viisi tuhatta miestä yhdellä kerralla, opettaa taivaallisesta leivästä, puhuu esi-isien nauttimasta mannasta, kertoo vertauksia pidoista ja vastaa kysymyksiin paastosta.

Nälkä oli tuttu varhaisten seurakuntien jäsenille. Apostolien teoissa kuvataan, kuinka kristittyjen yhteisistä varoista jaettiin kaikille heidän tarpeensa mukaan. Toiset saivat silloin vähemmän kuin ennen, toiset todennäköisesti ensimmäisen kerran elämässään riittävästi. Lopulta valittiin seitsemän diakonia huolehtimaan päivittäisestä avustusten jakamisesta (Ap.t. 6:1). Paavalikin viittaa kirjeissään muutaman kerran siihen, että kärsiessään evankeliumin puolesta hänkin on ollut nälkäinen. Nälkä on yks maailman kärsimyksistä, joita kristitty saattaa kohdata: ”Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Tuska tai ahdistus, vaino tai nälkä, alastomuus, vaara tai miekka?” (Room. 8:35).

Kolehti ja ehtoollinen

Varhaisten kristittyjen yhteiseen kokoontumiseen jokainen toi mukanaan vähän leipää ja vähän viiniä. Ennen ehtoollisen viettoa koottiin kaikkien tuoma leipä yhteen koriin ja kaikkien tuoma viini kaadettiin yhteen ruukkuun. Rikkaat toivat hyvää leipää ja hyvää viiniä, köyhät toivat huonompaa leipää ja halpaa viiniä. Kaikki leivät kuitenkin laitettiin samaan koriin ja kaikki viini kaadettiin samaan ruukkuun. Leivästä ja viinistä tuli seurakunnan yhteistä. Rukouksen jälkeen leipää ja viiniä jaettiin niille, jotka olivat paikalla. Se, mikä leivästä ja viinistä jäi yli, vietiin köyhille.

Samalla tavalla kuin ehtoollinen koottiin seurakunnan jäsenten tuomista tarvikkeista, nykyään sunnuntaisin messussa kootaan kolehti. Meidän aikanamme on helpompi koota rahaa kuin elintarvikkeita. Ei ole sattumaa, että kolehti kerätään juuri samaan aikaan kuin ehtoollinen katetaan kirkon alttarille. Se mitä kokoontunut seurakunta antaa, sillä autetaan köyhiä ja avuntarpeessa olevia. Kun me lahjoitamme rahaa kolehtiin ja se tuodaan alttarille ja sen puolesta rukoillaan, se lakkaa olemasta minun ja siitä tulee seurakunnan yhteistä rahaa, jolla autetaan monia. Nälkäiset auttavat näin toisia nälkäisiä.

Mitä me voisimme tehdä?

On mahdollista, että kaikilla syömiseen ja ateriaan viittaavilla kertomuksilla puhutaan seurakunnan leivän murtamisesta, ehtoollisesta. Siihen nähden miten paljon Uudessa testamentissa puhutaan seurakunnan kokoontumisista, leivän murtamisesta ja yhteisistä aterioista, me puhumme yhdessä syömisestä todella vähän. On aiheellista kysyä ovatko kokoontumisemme erkaantuneet liian kauas varhaisten kristittyjen aterioista. Mitä voisimme tehdä, saarnata ja veisata, jotta hengellinen ja fyysinen nälkämme saisi täyttymyksen?

Messusta ja diakoniasta

Kati Jansa

Messu ja diakonia kuuluvat yhteen. Ilman kytköstä messuun – rukoukseen, Jumalan sanaan, yhteiseen ateriaan ja lähettämiseen – diakonia tyipistyy sosiaalityöksi. Se on tärkeää, mutta kirkolla on tarjota vielä sitäkin enemmän. Ilman diakoniaa taas messuyhteisöstä tulisi helposti samanmielisten suljettu piiri, jossa kyllä puhuttaisiin lähimmäisenrakkaudesta, mutta joka ei välttämättä laskeutuisi sanoista teoiksi.

Diakonia ja messu kuuluvat siis vahvasti yhteen. Kuka ikinä astuukin kirkon ovesta sisälle, on tervetullut.

Olemme erilaisia, joka ikinen meistä. Siksi on syytä miettiä, miten jokainen voisi kokea messussa osallisuutta. Minun tapani elää messua on yksi, ja vieruskaverillani on taas omansa. Kun erilaisia ihmisiä astuu ovista sisälle, huomaavatko he, että joukkoon mahtuu? Löytääkö hakeva katse muita kaltaisia? Onko messussa tilaa erilaisten seurakuntalaisten osallisuudelle siinäkin muodossa, että he toimittavat messua?

Helpottaisiko messun kulun avaaminen osallisuuden kokemista? Siis sen kertominen, mitä tehdään, miksi ja miten. Puhutteleeko messu ihmisen eri puolia – henkeä, sielua, ruumista? Pystyykö messua kuulemaan, näkemään ja aistimaan, vai jääkö se yhden aistin varassa elettäväksi?

Messun rippiosassa me tuomme Jumalan eteen koko elämämme: ilomme, surumme, sielumme, henkemme ja ruumiimme. Siis aivan kaiken, mitä meissä on. Vastaavasti ehtoollispöydässä Jeesus Kristus antaa meille itsensä, ruumiinsa ja verensä. Näin kokonaisvaltaista vaihtokauppaa on vaikea muualta löytää.

Joskus diakoniaa eritellään: on profeetallista diakoniaa, liturgista diakoniaa, karitatiivista diakoniaa. Kaikki nämä kumpuavat samasta juuresta, ja limittyvät toistensa lomaan. Profeetallinen, yhteiskunnallisestikin kantaa ottava diakonia lähtee liikkeelle alttarilta, ja vie ilosanomaa Jumalasta, joka vapautti orjuudesta, ja vie edelleen jatkuvaan kamppailuun kaikenlaista sortoa vastaan.

Liturginen diakonia tuo pyhänä alttarin äärelle kaiken sen, mitä seurakunta on elänyt arjessaan. Joskus se on konkreettisesti itse leivottua ehtoollisleipää, vielä useammin se on esirukouspyyntöjä ja kiitosaiheita.

Karitatiivinen diakonia elää siellä, missä ammennetaan Jumalan hyvyyden ehtymättömyydestä. Omin voimin ihmistrakkaus ehtyy pian, mutta Jumalalle ei mikään ole mahdotonta. Jumalalle uudet alut aina mahdollisia.

Messu ja diakonia kuuluvat siis yhteen dialogisesti, keskustellen toistensa kanssa, ja sitä myötä rikastuen toinen toisistaan. Silloin, kun messua vietettiin vielä latinan kielellä, messuväki lähetettiin arkeen sanoilla ”ite, missa est”, suomennettuna ”menkää, teidät on lähetetty.”

Näin tehdään, ja palataan alttarille aina uudelleen.

Musiikkivirikkeitä YV-keräyksen teemajumalanpalvelukseen

Teija Tuukkanen

Messun musiikkia suunnitellessa kannattaa uhrata hetki aikaa sille, miten myös musiikissa voitaisiin ottaa erityisesti huomioon osallisuus. Virsiä ja muuta musiikkia valittaessa kannattaa pitää mielessä, että musiikissa olisi hyvä olla ainakin jonkin verran sellaista, joka on tuttua ja johon on näin ollen helpompi osallistua. Myös sellaiset musiikilliset muodot, joissa on toistuvia elementtejä (esim. kertosaie) jokaisessa säkeistössä, tukevat osallisuutta. Entäpä jos messun suunnittelijat kutsuisivatkin kaikki halukkaat tuntia ennen messua paikan päälle harjoittelemaan messun virsiä ja muita musiikkeja? Voitaisiko yksi tai kaksi virttä vaikkapa valita yhdessä vasta tuolloin?

Viriskirjan lisävihkossa on muutamia virsiä joita voi laulaa kaanonina, näitä voisivat halukkaat harjoitella ennen messua kanttorin kanssa ja näin saataisiin seurakuntalaisia penkkeihin esilaulajiksi. Tällaisia virsiä ovat esim. loppuvirreksi sopiva **966 Isä nyt vie**, ja rukouslauluksi sopiva **919 Jeesus, jeesus kuule rukoukseni**. Myös esilaulaja – seurakunta -vuorottelu toimii osallisuuteen kutsuvana; kiitosvirsi **909 Ole kiitetty, Herra** yhdistää sekä vuorottelun että moniäänisen laulamisen. Virsi **949 Kirkko olkoon niin kuin puu voidaan** toteuttaa myös niin, että solisti/esilaulajaryhmä laulaa säkeistöosuudet ja seurakunta tulee mukaan kertosaieeseen.

Nälkä –teemaan voi liittää kaanonin **973 Tuo siunaus nyt koteihin**.

Virsi **963 Herra, kutsut työhösi** liittyy puolestaan yhteiseen tekemisen, vapaaehtoisuuteen, talkoolaisuuteen.

Elämän nälkä

©Pave Maijanen

Tää niitä aamuja on kun en tiedä
kannattaako nousta vai jäädä
vetää peitto yli pään

ja hautautua alle kivisen kuoren
aamuyössä sydän yksin lyö
eikä pääse läpi surujen vuoren
pelko pimeyttä pitkin liikkuu
tuntuu niinkuin päivää ei tulisikaan

Ja silloin kun henkäys aamutuulen

jokin täyttää tämän pienen huoneen
se mut viimeinkin herättää

Elämän nälkä hyökkää jalkopäästä ei voimiaan säästä
minut pystyyn kiskaisee
elämän nälkä istuu olkapäällä käskee lähde jo täältä
mua eteenpäin rohkaisee
elämän nälkä
eteenpäin rohkaisee

Verhot sivuun liukuu ja katson
kuinka valo pois työntää varjon
joka sieluni yöhön kietoi
vaikka irti siitä päästä tahdoin
kun olin maahan lyöty eikä kukaan
voinut yli syvän virran mua kantaa
elämä välissä taivaan ja maan
elämä syksyyni valonsa tuo

Ja silloin kun henkäys aamutuulen
se täyttää tämän pienen huoneen
se mut viimeinkin herättää

Elämän nälkä ...

Raamattumeditaatio: Martta ja Maria

Henry Morgan, suom. Kati Jansa

Lue Luuk. 10:38-42.

Martta ja Maria valottavat, miten eri tavoin voimme suhtautua Jeesukseen. Joskus on aika istua rauhassa hänen jalkojensa juurella, joskus taas aika toimia aktiivisesti, Jeesusta rakastaen ja toisia palvellen.

Lue evankeliumiteksti. Kuvittele Luukkaan kuvaama tilanne mielessäsi. Astu sisään huoneeseen, jossa Jeesus ja Maria istuvat. Liity heidän joukkonsa. Kuuntele levollisessa valppaudessa.

*

Muistele eri tilanteita, joissa olet ollut kuulolla. Miltä sinusta tuntuu kuunnella? Oletko osallistunut ryhmiin, joissa yhdessä kuunnellaan Jumalaa? Voitko verrata tuota kokemusta siihen, kun hljennyt yksin Jumalan eteen: tuoko ryhmä jotain lisää hiljentymiseen?

*

Palaa takaisin Betaniaan Martan ja Marian kotiin. Lepää, rentoudu. Lue teksti uudelleen läpi.

Kuuntele ja katso, miten Martta ryntää sisään huoneeseen: rakastavana, innokkaana, käytännönläheisenä kaikessa halussaan palvella Jeesusta. Mitä ajattelet tässä tilanteessa? Voisiko jokin asia, joka aluksi ehkä tuntuu häiriöltä, ollakin palvelun ja esirukouksen lähde? Miten?

*

Jeesus oli luultavasti väsynyt ja tahtoi ennemmin olla rauhassa kuin hössötyksen ympäröimänä. Maria tunnisti tuon tarpeen ja yritti vastata siihen. Martta toimi tilanteessa omalla, parhaaksi katsomallaan tavalla.

Mitä tämä kertoo meille, jotka kohtaamme avun tarpeessa olevia? Mikä ovat motiivimme, kun palvelemme toisia? Mikä on palvelumme lopputulos? Mieti kokemuksiasi yksityiskohtaisesti. Pyydä Jeesukselta ohjausta ajatuksiisi, tunteisiisi, sanoihisi ja tekoihisi.

*

Meidän täytyy olla molempia: Marioita ja Marttoja. Tasapainon löytäminen näiden kahden puolen välillä ei ole aivan helppoa. Pyydä Jumalalta arvostelukykyä, jotta näkisit, milloin on Maria-aika, milloin taas Martta-aika. Muistele menneen viikon aikataulujasi. Pyydä Jeesukselta arviota niistä ja neuvoa, miten toimia jatkossa.

*

Mieti, miten erilaiset, inhimilliset temperamentit joskus kolahtavat yhteen, niin kuin nyt Marian ja Martan kohdalla. Kirjaa paperille ne ihmissuhteet, ongelmat ja tilanteet, jotka ovat sinulle tällä hetkellä ongelmallisia. Jaa se, mitä kirjoitit, rukouksessa Jeesukselle. Pyydä häneltä viisautta ja uutta näkyä. Pyydä alttiutta antaa anteeksi ja pyytää anteeksi.

*

Täytyykö sinun tehdä jotain äsken kirjaamillesi asioille juuri nyt? Entä myöhemmin? Kerro siitä yksityiskohtaisesti Jumalalle rukouksessa. Jos haluat, konkretisoi asia repimällä äskeinen paperi palasiksi ja heitä ne roskakoriin.

Kanna asioita rukouksessa Jumalan eteen. Tuo itsesi, toiset ihmiset, kirkon, yhteiskunnan ja maailman asiat Jeesuksen luo, aivan kuin Betanian talossa.

Harjoituksia keskustelun herättämiseksi

Mukaeltu www.yhteisvastuu.fi -sivun harjoituksesta

Keskusteluharjoitusten tarkoitus on aktivoida jokainen tilaisuuteen osallistuva pohtimaan teemaa ja keskustelemaan siitä. Entä jos tätä harjoitusta käytettäisiin yhteisvastuumessussa saarnan osana?

Menkää kolmen hengen ryhmiin ja jakakaa roolit A, B ja C.

Jokainen kirjoittaa paperille yhdellä sanalla, mitä annettu teema (esim. nälkä / yhteisvastuu / palvelu hänelle) merkitsee.

Henkilö A näyttää lappunsa toisille sanomatta mitään. B ja C keskustelevat noin kolmen minuutin ajan sanan pohjalta. Henkilö A kuuntelee ja reflektoi, mutta ei osallistu keskusteluun.

Henkilö A kertoo keskustelun päätteeksi mitä uusia ajatuksia hänelle nousi keskustelun pohjalta.

Vaihtakaa rooleja niin, että jokainen saa olla henkilö A.

Yhteenveto

Esirukouksen malli

Gail Ramshaw, suom. Terhi Paananen

Miten tehdä esirukouksesta ajankohtainen, inklusiivinen ja samalla kristilliseen perinteeseen sitoutunut? Professori Gail Ramshaw on työskennellyt vuosikymmeniä rukouksen sanoittamisen kysymysten kanssa. Yhteistyössä monien eri kirkkojen kanssa hän on kirjoittanut rukouksia, joita on julkaistu luterilaisten, reformoitujen ja katolisen kirkon aineistoissa mm. Ruotsissa, Kanadassa, Filippiineillä ja USA:ssa.

Tässä julkaistava esirukouksen pohja on tarkoitettu paikallisesti muokattavaksi ja sovellettavaksi. Gail Ramshaw'n laatima esirukouksen malli pyrkii sulkemaan sisäänsä kaikki seurakuntalaiset. Sen sijaan, että rukoiltaisiin "heidän" puolestaan, jotka vaikuttavat olevan jossain muualla, rukoillaan "kaikkien" puolesta tai "meidän" puolesta. Rukouksen puhutteluissa käytetään perinteisiä Raamatusta, erityisesti psalmeista, nousevia mieli- ja kielikuvia Jumalasta, mutta niin että Jumalaa ei kuvata sukupuoleen liittyvin ilmaisin.

Tämän mallin tarkoitus on auttaa seurakunnan esirukouksen laatimisessa. Valitse tästä ne osat, jotka parhaiten sopivat käyttöösi ja muokkaa tekstiä seurakunnan tilanteeseen sopivaksi. Rukoukseen sisältyy kuolleiden muistaminen, mutta ei rukousta kastettujen tai avioliittojen puolesta. Ne voidaan lisätä sinne ilman ongelmia.

Muutamia selityksiä:

vasen reuna – rukousjakson alku ja loppu

sisennetty – valitse tilanteeseen sopivat kohdat

[hakasulkeet: muuta teksti tilanteeseen sopivaksi]

lihavoitu teksti – seurakunnan yhteinen osuus, rukouslause. Rukouslause voidaan toteuttaa myös kaikuna, niin että rukouksen lukija sanoo sen ensin ja seurakunta toistaa sen.

Ohjeteksti

Rukouksessa on hyvä olla useita lukijoita. On hyvä vaihtaa lukijaa aina rukousjaksojen välillä.

ESIRUKOUS

Yhdessä koko Jumalan kansan kanssa ja Jeesuksen Kristuksen nimessä rukoilkaamme kirkon, kaikkien hädässä olevien ja koko luomakunnan puolesta:

Lukija 1

Pyhä Jumala, me rukoilemme koko maailmanlaajan kirkon puolesta –

kirkon ykseyden puolesta

[kansallisen ja paikallisen kirkon] puolesta

[mediassa tänään olevan kirkon] puolesta

[oman seurakuntamme johtajien] puolesta *[nimellä tai virkanimikkeellä]*

[jonkin ajankohtaisen asian] puolesta

Jumala, meidän turvamme, vahvista kirkkoasi, ja armosi tähden, **kuule rukouksemme.**

Lukija 2

Kaikkivaltias Jumala, rukoilemme luomakunnan hyvinvoinnin puolesta –

ja pyydämme tahtoa ja viisautta hoitaa maata

[ilmastonmuutoksen kanssa kamppailevien alueiden] puolesta

[meitä lähellä olevien vesistöjen] puolesta

[sukupuuttoon kuolevien eläinlajien] puolesta

[jonkin juuri nyt ajankohtaisen asian] puolesta

Jumala, kaiken luoja, varjele maapalloamme, ja armosi tähden, **kuule rukouksemme.**

Lukija 1

Armollinen Jumala, me pyydämme rauhaa ja oikeudenmukaisuutta maailmaan.

Siunaa kansainvälisen yhteistyön rakentamista *[paikka]*.
Pyydämme rauhaa *[maiden nimet]*, ja kaikkialle missä on levottomuuksia tai sotia,
oikeudenmukaisempaa yhteiskuntaa *[sinne, missä juuri nyt on kriisi]*.
Rukoilemme maamme presidentin *[nimi]* ja pääministerin *[nimi]* puolesta
[jonkin muun ajankohtaisen asian] puolesta

Jumala, kaikkivaltias tuomari, kansojen opastaja, armosi tähden, **kuule rukouksemme**.

Lukija 2

Jumala, hyvyyden lähde, me rukoilemme köyhien, ahdistettujen, sairaiden, kaipaavien ja yksinäisten puolesta.

Rukoilemme nälkäisten ja kodittomien puolesta,
kaikkien puolesta, joilla ei ole perhettä tai ystäviä
niiden puolesta *[joiden ahdistuksesta kuulemme uutisissa]*
Kaikkien puolesta, *[joilla on jokin tietty sairaus]* *[huomioi ajankohtaiset teemapäivät]*¹
[jokin muu rukousaihe]

Jumala, paimenemme ja hoitajamme, suojele kaikkia heikkoja, ja armosi tähden, **kuule rukouksemme**.

Lukija 1

Myötätunnon Jumala, me rukoilemme kaikkien niiden puolesta, jotka kärsivät kipua kehossaan, mielessään tai hengessään

niiden puolesta, jota ovat sairaaloissa ja hoitolaitoksissa
niiden puolesta, jotka eivät saa riittävää tai oikeaa hoitoa
niiden puolesta, jotka ovat vankilassa
[nimet], jotka ovat sairaana
[jokin muu ajankohtainen asia]
niiden puolesta, jotka kuolevat tänään.

Pyhä Jumala, parantajamme ja lohduttajamme, paranna meidät, ja armosi tähden, **kuule rukouksemme**.

Lukija 2

Uskollinen Jumala, me rukoilemme oman seurakuntamme puolesta –
anna syvempi usko ja voimakkaampi sitoutuminen meille yhteisönä
rukoilemme niiden puolesta, jotka nyt ovat kotimatalla
[seurakunnan projektin, tehtävän tai työalan] puolesta
[seurakunnan ongelman tai haasteen] puolesta
[jonkin muun asian] puolesta

Jumala, kannattele iankaikkisilla käsivarsillasi seurakuntaamme, ja armosi tähden, **kuule rukouksemme**.

Lukija 1

Rakastava Jumala, me rukoilemme sydämestämme nousevien pyyntöjen puolesta
[20-30 sekunnin hiljaisuus]

Jumala, kaipauksemme kohde, anna meille rauhasi, ja armosi tähden, **kuule rukouksemme**.

¹ <http://www.soste.fi/ajankohtaista/jarjestojen-teemapaivia.html>

Lukija 2

lankaikkinen Jumala, kiitos elämästä, jonka annoit nyt poisnukkuneille seurakuntamme jäsenille:

[nimet ja iät]

Lohduta surevia.

Opetä meille miten lyhyt on aikamme, että saisimme viisaan sydämen.

musiikkia, jos se on tapana

Kiitos NN elämästä *[joku tunnettu kristitty, jonka kuolemasta on vain vähän aikaa]*

Elämämme päättyessä ota meidät hänen seuraansa ylistämään sinua.

Jumala, taivaallinen kotimme, lohduta ja johdata meitä, ja armosi tähden, **kuule rukouksemme.**

Lukija 1

Armollinen Jumala, sinun käsiisi me jätämme kaikki asiat ja ihmiset, joiden puolesta rukoilemme, sinun armoosi ja laupeutesi luottaen,

Jeesuksen Kristuksen, Pelastajamme ja Herramme kautta.

S Aamen

Copyright © Gail Ramshaw. Publication forthcoming in Pray, Praise, and Give Thanks (Augsburg Fortress, 2017). Used by permission.

Tekstin käännös Kirkkohallituksen asiantuntija, pastori Terhi Paananen.

Julkaistu <http://sakasti.evl.fi/sakasti> > Jumalanpalvelus ja musiikki